

การวัดเปรียบเทียบสมรรถนะเพื่อพัฒนามาตรฐานการประมวลผลภาษาไทย
Benchmark for Enhancing the Standard for Thai language Processing

เอกสาร
แนวทางการแบ่งคำภาษาไทย
สำหรับ
BEST 2010 : การแข่งขัน
สุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย
Release 1
(25 พ.ย. 2552)

NECTEC
a member of NSTDA

TCL
Thai Computational Linguistics Laboratory

This document is licensed under the Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license, available at <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>.

สถานที่ติดต่อ: หน่วยปฏิบัติการวิจัยวิทยาการมนุษยภาษา
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
112 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน
ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
โทร.: 0-2564-6900 ต่อ 2211-2214
โทรสาร: 0-2564-6872
Website: <http://www.hlt.nectec.or.th/best/>

สารบัญ

	หน้า
วัตถุประสงค์	1
หลักการแบ่งคำ	1
วิธีการแบ่งคำ	2
1. วิธีการแบ่งคำตามประเภทของคำ	2
1.1 วิธีการแบ่งคำตามลักษณะการประกอบคำ	3
1.1.1 คำมูล	3
1.1.2 คำประสม	3
1.1.3 คำซ้อน	5
1.1.4 คำซ้ำ	6
1.2 วิธีการแบ่งคำตามประเภททางไวยากรณ์	7
1.2.1 คำเชื่อม	7
1.2.2 คำบอกกำหนด	8
1.2.3 คำอุทาน	9
1.3 วิธีการแบ่งคำตามตำแหน่งการปรากฏ: คำลงท้าย	9
1.4 วิธีการแบ่งคำตามหน้าที่ในการสื่อสาร	9
1.4.1 คำแสดงคำถาม	9
1.4.2 ส่วนวน สุภาษิต และคำพังเพย	10
1.5 วิธีการแบ่งคำตามที่มาของคำ: คำยืมภาษาต่างประเทศ	10
1.5.1 คำยืมภาษาบาลี – สันสกฤต	10
1.5.2 คำยืมภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ	13
1.6 วิธีการแบ่งคำตามระดับภาษา: คำราชาศัพท์	14
2. วิธีการแบ่งเครื่องหมาย	16
2.1 เครื่องหมายปรากฏในคำหรือข้อความ	16
2.1.1 เครื่องหมายอัญประกาศ “ ”	16
2.1.2 เครื่องหมายวงเล็บ “ ( ) ”	16
2.1.3 เครื่องหมายอัฒจันทร์ “ ! ”	16
2.1.4 เครื่องหมายไต่ล่น้อย “ ๑ ”	16
2.1.5 เครื่องหมายยัติภังค์ “ - ”	16
2.1.6 เครื่องหมายทับ “ / ”	17
2.1.7 เครื่องหมายจุด “ . ”	17
2.1.8 เครื่องหมายจุลภาค “ , ”	17
2.2 เครื่องหมายหลายตัวปรากฏติดกัน	18

	หน้า
3. วิธีการแบ่งเว้นวรรค	18
4. วิธีการแบ่งเว็บไซต์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	19
5. การกำกับเครื่องหมายพิเศษสำหรับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity) อักษรย่อ (Abbreviation) และ ร้อยกรอง (Poem)	19
5.1 การกำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> สำหรับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity)	19
5.1.1 ชื่อบุคคล	21
5.1.2 ชื่อองค์กร	23
5.1.3 ชื่อสถานที่	24
5.2 การกำกับเครื่องหมาย <AB> ...</AB> สำหรับอักษรย่อ (Abbreviation)	25
5.3 การกำกับเครื่องหมาย <POEM> ...</POEM> สำหรับร้อยกรอง (POEM)	27
สรุป	28
บรรณานุกรม	29
คณะกรรมการร่างเอกสารแนวทางการแบ่งคำภาษาไทยสำหรับ BEST 2010 : การแข่งขันชุดย่อยซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย	30

แนวทางการแบ่งคำภาษาไทยสำหรับ BEST 2010 :

การแข่งขันสุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางจัดเตรียมข้อมูลสำหรับ BEST 2010 : การแข่งขันสุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย

หลักการแบ่งคำ

หลักการแบ่งคำเพื่อ BEST 2010 : การแข่งขันสุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย คือ การแบ่งคำให้เป็นคำที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย กล่าวคือ พิจารณาคำที่พบในข้อความว่า ถ้าคำที่ถูกแบ่งออกมานั้นยังคงมีความหมายเดิมของคำ แสดงว่า คำนั้นสามารถแบ่งย่อยได้ แต่ถ้าคำที่ถูกแบ่งออกมานั้นมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก จนไม่คงเค้าความหมายเดิมของคำ แสดงว่า ไม่ควรแบ่งคำนั้น ทั้งนี้ การแบ่งถ้อยคำจะใช้วิธีไต่เครื่องหมาย | คั่นท้ายคำทุกคำที่แบ่ง ตัวอย่างเช่น

คำที่สามารถแบ่งได้

เงินเดือน	→	เงิน เดือน	การเดินทาง	→	การ เดิน
น้ำอัดลม	→	น้ำ อัด ลม	จดทะเบียน	→	จด ทะเบียน
หลอดลม	→	หลอด ลม	ลงทุน	→	ลง ทุน

คำที่ไม่สามารถแบ่งได้

ดินฟ้าอากาศ	→	ดินฟ้าอากาศ	ดีใจ	→	ดีใจ
ท้องตลาด	→	ท้องตลาด	ใจเสีย	→	ใจเสีย
แม่บ้าน	→	แม่บ้าน	สะบักสะบอม	→	สะบักสะบอม

คำที่ต้องพิจารณาบริบทในการแบ่งคำ

ว่าความ

กรณีที่เป็นคำเรียงกัน ต้องแบ่งคำ

ว่าความ → ว่า|ความ|

เขาคิดว่าความสะอาดเป็นเรื่องสำคัญ → เขาคิดว่า|ความ|สะอาด|เป็น|เรื่อง|สำคัญ|

กรณีที่เป็นคำประสม ไม่ต้องแบ่งคำ

ว่าความ → ว่าความ| (ว่าต่างหรือแก้ต่างแทนคู่ความในคดี, ชำระความ)
 ทนายว่าความคดีทำร้ายร่างกาย → ทนาย|ว่าความ|คดี|ทำร้าย|ร่างกาย|

มีอายุ

กรณีที่เป็นคำเรียงกัน ต้องแบ่งคำ

มีอายุ → มี|อายุ|
 โดยปกติจะผสมพันธุ์หมูสาวเมื่อมีอายุได้ราว ๓-๘ เดือน →
 โดย|ปกติ|จะ|ผสมพันธุ์|หมูสาว|เมื่อ|มี|อายุ|ได้|ราว| ๓|-|๘| |เดือน|

กรณีที่เป็นคำประสม ไม่ต้องแบ่งคำ

มีอายุ → มีอายุ| (สูงอายุ, ย่างเข้าปัจฉิมวัย)
 ผู้หญิงคนนี้ดูมีอายุ → ผู้หญิง|คน|นี้|ดู|มีอายุ|

วิธีการแบ่งคำ

วิธีการแบ่งคำสำหรับ BEST 2010 : การแข่งขันชุดย่อยคอมพิวเตอร์แบ่งคำภาษาไทย จะกล่าวถึงวิธีการแบ่งคำในหัวข้อต่างๆ รวมถึงการกำกับเครื่องหมายพิเศษ ดังนี้

1. วิธีการแบ่งคำตามประเภทของคำ
2. วิธีการแบ่งเครื่องหมาย
3. วิธีการแบ่งเว้นวรรค
4. วิธีการแบ่งเว็บไซต์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์
5. การกำกับเครื่องหมายพิเศษสำหรับนิพจน์ระบุนาม (Name Entity) อักษรย่อ(Abbreviation) และร้อยกรอง (Poem)

1. วิธีการแบ่งคำตามประเภทของคำ

วิธีการแบ่งคำตามประเภทของคำเป็นการแบ่งคำโดยพิจารณาคำประเภทต่าง ๆ ว่ามีลักษณะเช่นไร แสดงความหมายอย่างไร และควรแบ่งคำมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ สามารถจัดประเภทของคำตามเกณฑ์ต่าง ๆ คือ

- 1.1 วิธีการแบ่งคำตามลักษณะการประกอบคำ ได้แก่ คำมูล คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ
- 1.2 วิธีการแบ่งคำตามประเภททางไวยากรณ์ ได้แก่ คำเชื่อม คำบอกกำหนด คำอุทาน
- 1.3 วิธีการแบ่งคำตามตำแหน่งการปรากฏ ได้แก่ คำลงท้าย
- 1.4 วิธีการแบ่งคำตามหน้าที่ในการสื่อสาร ได้แก่ คำแสดงคำถาม จำนวน สุภาษิต และคำพังเพย
- 1.5 วิธีการแบ่งคำตามที่มาของคำ ได้แก่ คำยืมภาษาต่างประเทศ
- 1.6 วิธีการแบ่งคำตามระดับภาษา ได้แก่ คำราชาศัพท์

ต่อไป จะกล่าวถึงวิธีการแบ่งคำตามประเภทของคำตามเกณฑ์ต่าง ๆ ข้างต้น ดังนี้

1.1 วิธีการแบ่งคำตามลักษณะการประกอบคำ ได้แก่

1.1.1 คำมูล

คำมูล คือ คำที่ไม่มีคำอื่นประกอบ มีความหมายในตัวเอง มักเป็นคำพยางค์เดียว เช่น พ่อ แม่ ช้าง นก น้ำ ชัน กิน เป็นต้น หากเป็นคำมูลหลายพยางค์ แต่ละพยางค์อาจมีความหมายหรือไม่ก็ได้ ความหมายของแต่ละพยางค์นั้น ไม่มีความเกี่ยวข้องกับความหมายของคำมูลทั้งคำ เช่น

คำว่า “กระดาง” หมายถึง ภาษนะปากกว้างที่มีขนาดต่างๆ สำหรับปลูกต้นไม้ เมื่อแยกคำนี้ออกเป็น กระ|ดาง| คำว่า “กระ” หมายถึง เต่าทะเลชนิดหนึ่ง ส่วนคำว่า “ดาง” หมายถึง ไร่มีดตัดหรือพื้นที่สำหรับปลูกข้าว จะเห็นได้ว่า แต่ละพยางค์ไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำว่า “กระดาง” ทั้งคำ

คำว่า “นาฬิกา” หมายถึง เครื่องบอกเวลา เมื่อแยกคำนี้ออกเป็น นา|พิ|กา| คำว่า “นา” หมายถึง พื้นที่สำหรับปลูกข้าว คำว่า “พิ” ไม่มีความหมาย และคำว่า “กา” อาจหมายถึง นกชนิดหนึ่งมีสีดำ หรือ ภาชนะสำหรับใส่น้ำ จะเห็นได้ว่า แต่ละพยางค์ไม่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำว่า “นาฬิกา” ทั้งคำ

ดังนั้น หากคำที่ปรากฏในข้อความเป็นคำมูลหลายพยางค์ จึงไม่จำเป็นต้องแบ่งคำอีก

1.1.2 คำประสม

“คำประสม หมายถึง คำที่เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระที่มีความหมายต่างกันอย่างน้อย 2 หน่วยมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่คำหนึ่งมีความหมายใหม่... หน่วยคำที่นำมารวมกันเป็นคำประสมอาจจะเป็น คำนาม คำกริยา คำจำนวนนับ คำลำดับที่ หรือคำบุพบท เมื่อนำคำชนิดนั้นๆ มาประกอบกันแล้ว ส่วนใหญ่จะได้คำประสมที่เป็นคำนาม หรือคำกริยา...” (ศึกษาธิการ, กระทรวง, 2549: 32, 35)

คำประสมแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ คำประสมที่ไม่คงเค้าความหมายเดิมและคำประสมที่คงเค้าความหมายเดิม ดังต่อไปนี้

(1) คำประสมที่ไม่คงเค้าความหมายเดิม

คำประสมไม่คงเค้าความหมายเดิม คือ คำประสมที่เกิดความหมายใหม่ โดยไม่คงเค้าความหมายเดิม หลังจากการรวมคำเข้าด้วยกัน และส่วนใหญ่เกิดความหมายในเชิงเปรียบเทียบ นอกจากนี้ ยังรวมถึงคำประสมที่ใช้เป็นชื่อสัตว์และชื่อพืชซึ่งมักมีลักษณะดังกล่าวนี้ด้วย ดังนั้น จึงไม่ต้องแบ่งคำประสมประเภทนี้ ตัวอย่างเช่น

คำประสมทั่วไป

กินใจ	=	รู้สึกเข้าใจ สะดุดใจ ชาบซึ่งใจ
ใจหาย	=	รู้สึกวาบวาบใจ ใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว
ดอกฟ้า	=	หญิงที่ถือว่ามีฐานะสูงศักดิ์กว่าชายที่หมายปอง
มือถือ	=	โทรศัพท์เคลื่อนที่
ลูกน้ำ	=	ตัวอ่อนของยุง
ว่าความ	=	ว่าต่างหรือแก้ต่างแทนคู่ความในคดี
หางเสือ	=	เครื่องถือท้ายเรือ

คำประสมที่เป็นชื่อสัตว์

ปลาตุก	ปลากระดี	ปลากัด	ปลาหมึก
เพี้ยกระโคต	เพี้ยไฟ		
แมงมุม	แมงดาทะเล	แมงป่อง	
เสือโคร่ง	เสือดาว	เสือปลา	เสील่ายพาดกลอน

คำประสมที่เป็นชื่อพืช

ทุเรียนหมอนทอง	ทุเรียนก้านยาว		
ผักกระเฉด	ผักกูด	ผักชีลาว	ผักหวาน
มะม่วงเขียวเสวย	มะม่วงน้ำดอกไม้		

อย่างไรก็ดี ส่วนต่างๆ ของพืช เช่น ต้น ใบ ดอก กิ่ง ฯลฯ ไม่นับเป็นส่วนหนึ่งของคำประสมที่เป็นชื่อพืช จึงต้องแบ่งคำ เช่น

ดอกกุหลาบหนู	→	ดอก กุหลาบหนู	ดอกแค	→	ดอก แค
ต้นกุหลาบมอญ	→	ต้น กุหลาบมอญ	ต้นพญาไร้ใบ	→	ต้น พญาไร้ใบ
ใบกระเพรา	→	ใบ กระเพรา	ใบมะม่วง	→	ใบ มะม่วง

(2) คำประสมที่คงเค้าความหมายเดิม

คำประสมที่คงเค้าความหมายเดิม คือ คำประสมที่ยังพอมองเห็นเค้าความหมายเดิมของคำหลังจากรวมคำเข้าด้วยกัน จึงสามารถแบ่งคำได้ ดังนี้

(2.1) คำประสมที่คงเค้าความหมายเดิม และมักมีคำขึ้นต้น เช่น ก้าน ข้อ คน เครื่อง คำ ช่าง ชาว ตู้ นัก ผ้า ล้อ หมอ ฯลฯ ตัวอย่างเช่น

ก้าน

ก้านบิปลี๋ยว	→	ก้าน บิปลี๋ยว	ก้านสูบ	→	ก้าน สูบ
--------------	---	---------------	---------	---	----------

ข้อ

ข้อกฎหมาย	→	ข้อ กฎหมาย	ข้อเสนอนะ	→	ข้อ เสนอนะ
-----------	---	------------	-----------	---	------------

เครื่อง

เครื่องครัว	→	เครื่อง ครัว	เครื่องซักผ้า	→	เครื่อง ซักผ้า
-------------	---	--------------	---------------	---	----------------

ช่าง

ช่างเชื่อม	→	ช่าง เชื่อม	ช่างตัดผม	→	ช่าง ตัดผม
------------	---	-------------	-----------	---	------------

ชาว

ชาวไทย	→	ชาว ไทย	ชาวประมงไทย	→	ชาว ประมงไทย
--------	---	---------	-------------	---	--------------

นัก

นักเรียน	→	นัก เรียน	นักสืบ	→	นัก สืบ
----------	---	-----------	--------	---	---------

ผ้า

ผ้าคลุมไหล่	→	ผ้า คลุมไหล่	ผ้าไหม	→	ผ้า ไหม
-------------	---	--------------	--------	---	---------

ล้อ

ล้อเครื่องเป่าลม → ล้อ|เครื่อง|เป่า|ลม| ล้ออัดดิน → ล้อ|อัด|ดิน|

(2.2) คำประสมที่เป็นหน่วยทางคณิตศาสตร์และรูปทรงเรขาคณิต เช่น

หน่วยทางคณิตศาสตร์

ตารางนิ้ว → ตาราง|นิ้ว| ตารางเมตร → ตาราง|เมตร|
 ลูกบาศก์เซนติเมตร → ลูกบาศก์|เซนติเมตร| ลูกบาศก์เมตร → ลูกบาศก์|เมตร|

รูปทรงเรขาคณิต

สามเหลี่ยม → สาม|เหลี่ยม| วงกลม → วง|กลม|
 สามเหลี่ยมด้านเท่า → สาม|เหลี่ยม|ด้าน|เท่า| วงรี → วง|รี|
 สี่เหลี่ยมคางหมู → สี่|เหลี่ยม|คาง|หมู|

(2.3) คำที่ขึ้นต้นด้วย “การ” “ความ” และ “อย่าง” เช่น

การ

การเดิน → การ|เดิน| การปราบปราม → การ|ปราบปราม|

ความ

ความประสงค์ → ความ|ประสงค์| ความหวัง → ความ|หวัง|

อย่าง

อย่างรวดเร็ว → อย่าง|เร็ว| อย่างสนุกสนาน → อย่าง|สนุกสนาน|

1.1.3 คำซ้อน

“คำซ้อน หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน โดยแต่ละคำนั้นมีความสัมพันธ์กันในด้านความหมาย อาจเป็นความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน ทำนองเดียวกัน หรือตรงกันข้ามกันก็ได้ จุดประสงค์ของการซ้อนคำเพื่อให้ได้ความหมายที่ชัดเจน...” (ศึกษาธิการ, กระทรวง, 2549: 57) หลังจากรวมคำเข้าด้วยกัน คำซ้อนจะเกิดความหมายใหม่ ดังนั้น จึงไม่ต้องทำการแบ่งคำ คำซ้อนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

(1) คำซ้อนเพื่อความหมาย

“คำซ้อนเพื่อความหมาย เกิดจากการนำคำ 2 คำ ที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงกัน ทำนองเดียวกันหรือตรงข้ามกันมาซ้อนกัน...” (สุนันท์ อัญชลินกุล, 2547: 33) เช่น

คอยท่า	ฆ่าฟัน	จิตใจ	เจ็บป่วย	เด็ดขาด
ตัดสิน	ติดตั้ง	ทรัพย์สิน	ป่วยไข้	พดด้วง
ยากลำบาก	แยกแยะ	ร้องเรียน	รับรอง	ล้มล้าง
เสาะแสวงหา	เสาะหา	เสื่อสาด	หนทาง	อยู่อาศัย

(2) คำซ้อนเพื่อเสียง

“คำซ้อนเพื่อเสียง เกิดจากการนำคำพยางค์เดียวหรือคำหลายพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน และเสียงพยัญชนะตัวสะกดอาจเหมือนกันหรือต่างกันแต่ประสมด้วยเสียงสระต่างกันซ้อนกัน ความหมายของคำซ้อนชนิดนี้อาจอยู่ที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง หรืออยู่ที่ทุกพยางค์รวมกัน” (สุนันท์ อัญชลินุกูล, 2547: 37) เช่น

เกาะกะ	ขมุกขมัว	โครมคราม	จัวเจีย	จัดจ้าน
ลาดจาน	ชิงช้าง	ซุ่มซำม	ด้วมเดียม	คู่ตะ
ทาบทาม	แปลบปลาบ	ขอกย้อน	รอนแรม	ลวนลาม
สะบักสะบอม	สุรุษสุราย	เหินห่าง	อิรุงตุงนัง	อืดขุยแฉก

1.1.4 คำซ้ำ

“คำซ้ำ หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำ 2 หน่วย ซึ่งเหมือนกันทุกประการ หรืออีกนัยหนึ่ง การพูดหรือเขียนคำใดคำหนึ่งอีกครั้งทำให้เกิดคำซ้ำ เช่น เด็กๆ, สาวๆ, หนุ่มๆ, หลานๆ, คำๆ, แดงๆ, สวยๆ, ดีๆ ในการเขียนคำซ้ำจะใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๗) แทนคำที่ซ้ำ...” (ศึกษาธิการ, กระทรวง, 2549: 62) ความหมายของคำซ้ำที่เกิดขึ้นยังคงเค้าความหมายเดิม ดังนั้น จึงสามารถแบ่งระหว่างคำกับเครื่องหมายไม้ยมกได้ อย่างไรก็ดี คำที่มีลักษณะเหมือนคำซ้ำ แต่ไม่ใช่คำซ้ำ ไม่ต้องแบ่งคำ

วิธีการแบ่งคำซ้ำ มีดังต่อไปนี้

- คำซ้ำทั่วไปที่ปรากฏร่วมกับเครื่องหมายไม้ยมก (๗) ต้องแบ่งคำ เช่น

คนแก่ๆ	→	คน แก่ๆ	ขึ้นเล็กๆ	→	ขึ้น เล็กๆ
พวกเด็กๆ	→	พวก เด็กๆ	สีดำๆ	→	สี ดำๆ

- คำที่ไม่ซ้ำคำทั้งคำ แต่ซ้ำคำเพียงบางส่วน กลุ่มคำเหล่านี้เป็นกลุ่มคำที่ต้องเกิด

ร่วมกันเสมอ ดังนั้น ไม่ต้องแบ่งคำ แม้จะมีไม้ยมกปรากฏกลางคำ เช่น

ต่างๆ นานา	→	ต่างๆ นานา	ต่อๆ ไป	→	ต่อๆ ไป
ต่อๆ มา	→	ต่อๆ มา	ทั้งๆ ที่	→	ทั้งๆ ที่
ทั่วๆ ไป	→	ทั่วๆ ไป			

- คำที่มีลักษณะเหมือนคำซ้ำ แต่ไม่ใช่คำซ้ำ คำเหล่านี้เป็นคำที่มีเสียงซ้ำกันโดย

ครั้งก่อนๆ	→	ครั้ง ก่อนๆ	เถียงจอดๆ	→	เถียง จอดๆ
ของต่างๆ	→	ของ ต่างๆ	พูดปาวๆ	→	พูด ปาวๆ
ดูเผินๆ	→	ดู เผินๆ	เพิ่งมาถึงหยกๆ	→	เพิ่ง มาถึง หยกๆ
เห็นกันอยู่หลัดๆ	→	เห็น กัน อยู่ หลัดๆ			

- คำซ้ำที่เกิดจากการเพิ่มหรือเสริมสร้อยคำขึ้น โดยที่สร้อยคำนั้นมักไม่มีความหมาย

จึงไม่ต้องแบ่งคำ ตัวอย่างเช่น

กระป๋องกระป๋อง	→	กระป๋อง กระป๋อง	แขนแขน	→	แขน แขน
ความดงความดี	→	ความดง ความดี	จงจาง	→	จง จาง
ซังซ้อ	→	ซัง ซ้อ	คู่เต๋อ	→	คู่ เต๋อ
สะเค็ดสะเค้	→	สะเค็ด สะเค้	หอมเหม	→	หอม เหม

1.2 วิธีการแบ่งคำตามประเภททางไวยากรณ์ ได้แก่

1.2.1 คำเชื่อม

คำเชื่อม คือ คำหรือกลุ่มคำที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำ กลุ่มคำหรือประโยค คำเชื่อมจำแนกตามลักษณะการประกอบคำได้เป็น 2 ประเภท คือ คำเชื่อมเดี่ยวและคำเชื่อมผสม (นวรธรรม พันธ์มธธา, 2549: 89)

(1) คำเชื่อมเดี่ยว ได้แก่ กระนั้น ทว่า แต่ จึง บน ใน นอก หน้า กับ และ หรือ ฉะนั้น เพราะ แม้ หาก ถ้า เป็นต้น

(2) คำเชื่อมผสม ได้แก่ เพราะฉะนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าเพื่อ ด้วยเหตุนี้ ด้วยเหตุว่า โดยทั่วไปแล้ว ตรงกันข้ามที่ แม้แต่ เป็นต้น

วิธีการแบ่งคำสำหรับคำเชื่อมมีดังต่อไปนี้

- ไม่แบ่งคำภายในคำเชื่อมที่มีความหมายไม่ตรงตัวหรือเป็นการซ้อนคำ เช่น

ก็ดี	ก็ตาม	ก่อนหน้านี้	ครั้งเมื่อ	ดังเช่น
ตรงกัน	นอกเหนือ	แล้วแต่	สืบเนื่อง	สุดแต่

- ให้แบ่งคำ เมื่อคำเชื่อมตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปปรากฏติดกัน หรือพบคำเชื่อมที่มีความ

ความหมายตรงตัว เช่น

คำเชื่อม 2 คำขึ้นไป ปรากฏติดกัน เช่น

คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง + คำเชื่อมบอกเงื่อนไข

แต่ถ้า → แต่|ถ้า|

คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง + คำเชื่อมบอกสาเหตุ

แต่เนื่องจาก → แต่|เนื่องจาก|

คำเชื่อมบอกสาเหตุ + คำเชื่อมบอกเงื่อนไข

เพราะถ้า → เพราะ|ถ้า|

คำเชื่อมบอกสาเหตุ + คำเชื่อมบอกความยกเว้น

เพราะนอกจาก → เพราะ|นอกจาก|

คำเชื่อมที่มีความหมายตรงตัว เช่น

ก่อนที่	→	ก่อน ที่	ก่อนหน้านี้	→	ก่อน หน้า ที่
ขณะเดียวกัน	→	ขณะ เดียวกัน	ข้างนอก	→	ข้าง นอก

ดังนั้น	→	ดัง นั้น	โดยที่	→	โดย ที่
โดยทั่วไปแล้ว	→	โดย ทั่วไป แล้ว	แต่อย่างไรก็ตาม	→	แต่ อย่างไร ก็ตาม
ถึงกระนั้น	→	ถึง กระนั้น	เท่าที่	→	เท่า ที่
นอกจากนี้	→	นอกจาก	นอกจากนี้	→	นอกจาก นี้
เนื่องจาก	→	เนื่อง จาก	ในทางตรงกันข้าม	→	ใน ทาง ตรงกันข้าม
เบื้องหน้า	→	เบื้อง หน้า	เพราะฉะนั้น	→	เพราะ ฉะนั้น
เพื่อให้	→	เพื่อ ให้	ภายใน	→	ภายใน
ภายนอก	→	ภาย นอก	เมื่อครั้ง	→	เมื่อ ครั้ง
แล้วก็	→	แล้ว ก็	หลังจาก	→	หลัง จาก
อย่างไรก็ดี	→	อย่าง ไร ก็ ดี	อย่างไรก็ตาม	→	อย่าง ไร ก็ ตาม

1.2.2 คำบอกกำหนด

คำบอกกำหนดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (วิจิตร ภาณุพงศ์, 2532) ได้แก่

- (1) คำบอกกำหนดเสียงโท ได้แก่ นี่ นั้น โนน นุ่น
- (2) คำบอกกำหนดเสียงตรี ได้แก่ นี้ นั้น นั้น นั้น

วิธีการแบ่งคำบอกกำหนดดังนี้ ให้แบ่งคำบอกกำหนดออกจากคำหลัก แม้พบคำบอกกำหนดที่ปรากฏเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเชื่อม ก็ให้แบ่งคำบอกกำหนดออกมาด้วย เช่น

รถนี้ ของพี่ใช้ไหมคะ	→	รถ นี้ ของ พี่ ใช้ ไหม คะ
ละครเรื่องนี้สนุกมาก	→	ละคร เรื่อง นี้ สนุก มาก
วันนี้เราไปเดินเล่น	→	วัน นี้ เรา ไป เดิน เล่น
ตอนนั้นยังเข้าอยู่มาก	→	ตอน นั้น ยัง เข้า อยู่ มาก
ใครนั้น เดินมาที่ประตู	→	ใคร นั้น เดิน มา ที่ ประตู
บ้านโน้นปลูกต้นไม้เยอะ	→	บ้าน โน้น ปลูก ต้นไม้ เยอะ

คำบอกกำหนดที่เป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำเชื่อม เช่น

ดังนี้	→	ดัง นี้	ดังนั้น	→	ดัง นั้น
นอกจากนี้	→	นอก จาก นี้	นอกจากนั้น	→	นอก จาก นั้น

อย่างไรก็ตาม ไม่ต้องแบ่งคำบอกกำหนดออกมาจากคำว่า “ทั้งนี้” และ “ทั้งนั้น” เพราะคำว่า “ทั้ง” ที่ปรากฏในคำดังกล่าวได้เปลี่ยนความหมายของคำว่า “ทั้ง” ไปแล้ว ดังนี้

“ทั้ง”	หมายถึง	ทั่ว	รวมหมด	ตลอด		“ทั้งนี้”	หมายถึง	ตามที่กล่าวมานี้
						“ทั้งนั้น”	หมายถึง	ทั้งหมดโดยไม่ยกเว้น
ทั้งนี้	→	ทั้งนี้	ทั้งนั้น	→	ทั้งนั้น			

1.2.3 คำอุทาน

คำอุทาน คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ความรู้สึกและแสดงจุดประสงค์บางประการ...(นววรรณ พันธ์เมธธา, 2549: 140) เช่น เฮ้ย เออ เอ๊ะ อ้าว อู๊ อู๊ตาย อู๊ตายตาย ตายจริง โอ๊ย อูย ปัด โธ่ โธ่ โถ เฮ้อ แหม คุณพระช่วย เป็นต้น คำอุทานเป็นคำที่ใช้สื่ออารมณ์และความรู้สึก เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะ ไม่ตรงตัว และไม่คงค่าความหมายเดิม จึงไม่แบ่งคำภายในคำอุทาน ตัวอย่างเช่น

ตายจริง	→	ตายจริง	อู๊ตายตาย	→	อู๊ตายตาย
คุณพระช่วย!	→	คุณพระช่วย !	อู๊ตาย!	→	อู๊ตาย !

1.3 วิธีการแบ่งคำตามตำแหน่งการปรากฏ ได้แก่ คำลงท้าย

คำลงท้าย คือ คำที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายสุดของประโยค หรืออาจจะปรากฏในตำแหน่งท้ายส่วนของประโยค (วิจิตร ภาณุพงศ์, 2530) คำลงท้ายแบ่งเป็นคำลงท้ายแบบคำเดียวและคำลงท้ายแบบผสมโดยปกติ จะไม่แบ่งคำภายในคำลงท้าย แต่ถ้าปรากฏคำลงท้ายเรียงติดต่อกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป จะแบ่งคำลงท้ายแต่ละคำออกจากกัน ตัวอย่างเช่น

ยังไม่กลับหรอก	→	ยังไม่ กลับ หรอก	ไปกับน้องค่ะ	→	ไปกับ น้อง ค่ะ
ได้แล้วครับผม	→	ได้แล้ว ครับผม	อยู่นี่ขอรับกระผม	→	อยู่นี่ ขอรับ กระผม
นั่นนะซิ	→	นั่น นะ ซิ	ดีทีเดียวแหละ	→	ดี ที่ เดียว แหละ

1.4 วิธีการแบ่งคำตามหน้าที่ในการสื่อสาร ได้แก่

1.4.1 คำแสดงคำถาม คือ คำที่ใช้แสดงคำถาม เช่น ไหม มั้ย ไດ ไหน อะไร ทำไม ฯลฯ

วิธีการแบ่งคำแสดงคำถามมี ดังนี้

- แบ่งคำแสดงคำถามออกจากคำต่างๆ ที่ปรากฏในประโยค เช่น

ชอบอันนี้มั้ย	→	ชอบ อันนี้ มั้ย	จะทำอะไร	→	จะ ทำ อะไร
ทำไมไม่มา	→	ทำไม ไม่ มา			

- แบ่งภายในคำแสดงคำถาม เมื่อคำแสดงคำถามมีความหมายตรงตัว หรือมีคำ

ลักษณะนามปรากฏร่วมกับคำแสดงคำถาม เช่น

คำแสดงคำถามมีความหมายตรงตัว เช่น

ที่ใด	→	ที่ ใด	ที่ไหน	→	ที่ ไหน
เท่าใด	→	เท่า ใด	เท่าไหน	→	เท่า ไหน
เท่าไร	→	เท่า ไร	เท่าไหร่	→	เท่า ไหร่
เมื่อใด	→	เมื่อ ใด	เมื่อไร	→	เมื่อ ไร
เมื่อไหร่	→	เมื่อ ไหร่	หรือเปล่า	→	หรือ เปล่า
หรือไม่	→	หรือ ไม่	หรือยัง	→	หรือ ยัง
อย่างไร	→	อย่าง ใด	อย่างไร	→	อย่าง ไหน
อย่างไร	→	อย่าง ไร	ยังไ	→	ยัง ไ

เธอจะไปหรือเปล่า	→	เธอจะไปหรือเปล่า
เขาอยู่ที่ไหน	→	เขาอยู่ที่ไหน
น้องมาถึงเมื่อใด	→	น้องมาถึงเมื่อใด
สิ่งนี้ดียังไง	→	สิ่งนี้ดียังไง
โต๊ะตัวนี้ราคาเท่าไร	→	โต๊ะตัวนี้ราคาเท่าไร

คำลักษณนามปรากฏร่วมกับคำแสดงคำถาม เช่น

ร่มของเธอคือคันไหน	→	ร่มของเธอคือคันไหน
ลูกหมาตัวใดที่จะเอาไปเลี้ยง	→	ลูกหมาตัวใดที่จะเอาไปเลี้ยง
ขนมชิ้นใดที่ใหญ่ที่สุด	→	ขนมชิ้นใดที่ใหญ่ที่สุด
อยู่ข้างไหน ชายหรือขวา	→	อยู่ข้างไหน ชายหรือขวา

1.4.2 ส่วนวน สุภาษิต และคำพังเพย เป็นชุดของถ้อยคำที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง อาจเป็นถ้อยคำที่คล้องจองกันหรือไม่ก็ได้ มักมีความหมายเป็นเชิงเปรียบเทียบหรือสั่งสอน และไม่คงความหมายเดิม ดังนั้น จึงไม่แบ่งคำที่เป็นส่วนวน สุภาษิต และคำพังเพย ตัวอย่างเช่น

กำแพงมีหู ประตูมีช่อง	เกลือเป็นหนอน	ชี้ช้างจับตักแตน
คนในข้ออในกระดุก	ดินพอกหางหมู	ดาเป็นมัน
ถ่านไฟเก่า	ปากคนยาวกว่าปากกา	ฝากเนื้อฝากตัว
พลอยฟ้าพลอยฝน	ลูกผีลูกคน	สอนจะเข้าให้วายน้า

1.5 วิธีการแบ่งคำตามที่มา ได้แก่ คำยืมภาษาต่างประเทศ

คำยืมภาษาต่างประเทศ เป็นคำยืมภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ฯลฯ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.5.1 คำยืมภาษาบาลี – สันสกฤต คือ คำยืมภาษาบาลี-สันสกฤตที่ประกอบคำเป็นคำสมาส-สนธิ ซึ่งคำกลุ่มนี้ไม่ต้องแบ่งคำ โดยสามารถอธิบายหลักเกณฑ์ซึ่งจำแนกตามประเภทการประกอบคำ ดังนี้

(1) **คำสมาส** หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาต่อกันเป็นคำเดียวตามหลักของภาษาบาลี – สันสกฤต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542, 2546) โดยคำที่นำมาประกอบกันนั้นเป็นคำภาษาบาลี – สันสกฤต ที่แปลความหมายจากหลังมานี้ และอาจมีเสียงเชื่อมระหว่างพยางค์หรือไม่ก็ได้ คำสมาสลักษณะดังกล่าว เรียกว่า “คำสมาสแท้” ตัวอย่างเช่น

คำสมาสแท้

จิตรกรรม	อ่านว่า	จิต – ตระ – กำ
	เกิดจาก	จิต + กรรม
	หมายถึง	ศิลปะประเภทหนึ่งในทัศนศิลป์เกี่ยวกับการเขียนภาพวาดภาพ, รูปถ่ายที่เขียนหรือวาดขึ้น
จิตรกรรม	→	จิตรกรรม

ชีววิทยา	อ่านว่า	ชี – วะ – วิด – ทะ – ยา
	เกิดจาก	ชี + วิทยา
	หมายถึง	วิชาว่าด้วยสิ่งที่มีชีวิต
ชีววิทยา		→ ชีววิทยา

อค์ก๊ภ	อ่านว่า	อค์ – คี – ไพ
	เกิดจาก	อค์ + ภ
	หมายถึง	ภที่เกิดจากไฟ, ไฟไหม้
อค์ก๊ภ		→ อค์ก๊ภ

นอกจากนี้ ยังมีคำที่มีลักษณะการประกอบคำคล้ายคลึงกับคำสมาส แต่คำที่นำมาประกอบกันนั้นมิใช่คำภาษาบาลี – สันสกฤตทุกคำ กล่าวคือ อาจเป็นคำภาษาบาลี – สันสกฤตประกอบกับคำไทย หรือคำภาษาต่างประเทศอื่นๆ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นเพียงการสร้างคำโดยเลียนแบบการสร้างคำสมาสของภาษาบาลี – สันสกฤตเท่านั้น จึงเรียกคำที่มีลักษณะดังที่กล่าวว่า “คำสมาสเทียม” ตัวอย่างเช่น

คำสมาสเทียม

คริสต์กาล	อ่านว่า	คริต – ตะ – กาน
	เกิดจาก	คริสต์ (คำภาษาอังกฤษ Christ) + กาล (คำภาษาบาลี – สันสกฤต)
	หมายถึง	สมัยเมื่อพระเยซูยังมีพระชนม์อยู่
คริสต์กาล		→ คริสตกาล

ทุนทรัพย์	อ่านว่า	ทุน – นะ – ซับ
	เกิดจาก	ทุน (คำภาษาไทย) + ทรัพย์ (คำภาษาสันสกฤต)
	หมายถึง	ทรัพย์ที่เป็นทุน
ทุนทรัพย์		→ ทุนทรัพย์

สรรพสินค้า	อ่านว่า	สับ – พะ – สิน – ค้า
	เกิดจาก	สรรพ (คำภาษาสันสกฤต) + สินค้า (คำภาษาไทย)
	หมายถึง	สินค้านานาชนิด, สินค้าทุกอย่าง
สรรพสินค้า		→ สรรพสินค้า

(2) **คำสนธิ** หมายถึง คำที่เกิดจากการที่หน่วยเสียง 2 หน่วย มาอยู่ประชิดกันแล้ว หน่วยเสียงใดหน่วยเสียงหนึ่งหรือทั้งสองแปรไป หรือหน่วยเสียง 2 หน่วย รวมเข้าเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน หรือมีหน่วยเสียงอีกหน่วยเสียงหนึ่งเพิ่มเข้ามา (ศึกษาธิการ, กระทรวง, 2549: 83) คำที่นำมาประกอบกันจะเป็นคำภาษาบาลี – สันสกฤต และแปลความหมายจากหลังมานี้ ตัวอย่างเช่น

ราชูปโภค	อ่านว่า	รา – ชู – ปะ – โภก
	เกิดจาก	ราช + อุปโภค
	หมายถึง	เครื่องใช้สอยของพระราช
	ราชูปโภค	→ ราชูปโภค
วิทยาลัย	อ่านว่า	วิด – ทะ – ยา – ไล
	เกิดจาก	วิทยา + อาลัย
	หมายถึง	สถานศึกษาในระดับสูง สอนวิชาชีพเฉพาะอย่างเช่น วิทยาลัยเทคนิค
	วิทยาลัย	→ วิทยาลัย
มหาวิทยาลัย	อ่านว่า	มะ – หา – วิด – ทะ – ยา – ไล
	เกิดจาก	มหา + วิทยา + อาลัย
	หมายถึง	สถาบันอุดมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา หรือหลายกลุ่มสาขาวิชาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรบัณฑิตแก่ผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งดำเนินการวิจัยและให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ
	มหาวิทยาลัย	→ มหาวิทยาลัย

(3) หากคำใดอยู่นอกเหนือจากหลักเกณฑ์สองข้อข้างต้น และแปลความหมายจากหน้ามาหลังแบบภาษาไทย ให้แบ่งคำ ตัวอย่างเช่น

รถจักรยานยนต์	อ่านว่า	รด – จักร – กะ – ยาน – ยน
	เกิดจาก	รด + จักรยาน ¹ + ยน
	หมายถึง	รถจักรยานที่มีเครื่องยนต์
	รถจักรยานยนต์	→ รถ จักรยาน ยนต์
รถยนต์	อ่านว่า	รด – ยน
	เกิดจาก	รด + ยน
	หมายถึง	ยานพาหนะที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ ตามปรกติมี 4 ล้อมีหลายแบบหลายชนิดเรียกชื่อต่าง ๆ กันตามความมุ่งหมายที่ใช้เป็นต้นเช่น รถแท็กซี่ รถบรรทุก รถโดยสาร
	รถยนต์	→ รถ ยนต์

¹ คำว่า “จักรยาน” เป็นคำสมาส เกิดจาก “จักร” + “ยาน” หมายถึง รด 2 ล้อ ใช้เท้าถีบให้ล้อหมุน

1.5.2 คำยืมภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ

คำยืมภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ฯลฯ จะพิจารณาแบ่งคำตามรูปเขียนภาษาเดิมที่เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศนั้นๆ หากมีการเว้นวรรค ต้องแบ่งคำในภาษาไทยด้วย ตัวอย่างเช่น

ภาษาอังกฤษ

คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก	มาจาก	notebook computer
แคลเซียม ฟอสเฟต	มาจาก	Calcium Phosphate
ทีม ฟุตบอล	มาจาก	football team
บางกอก ดอลล์	มาจาก	Bangkok Doll
มาย แฟร์ เลดี้	มาจาก	My Fair Lady
อเมริกัน ฟุตบอล	มาจาก	American Football

ภาษาฝรั่งเศส

Le| |français| |pour| |les| |élèves| |thaïs| หมายถึง ภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักเรียนไทย

ภาษาญี่ปุ่น

わたしは| |タイ人です。| หมายถึง ฉันเป็นคนไทย

อย่างไรก็ดี หากคำยืมภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ เป็นชื่อพืช ชื่อสัตว์ หรือชื่อพันธุ์พืชและสัตว์ ไม่ต้องแบ่งคำ โดยให้พิจารณาตามแนวทางเดียวกับคำประสมภาษาไทยที่เป็นชื่อพืช ชื่อสัตว์ หรือชื่อพันธุ์พืชและสัตว์ (ดังหัวข้อ “(1) คำประสมที่ไม่คงเค้าความหมายเดิม”) ตัวอย่างเช่น

ชื่อพืช

กุศข้อต่อภูหลวง (Arthromeris phluangensis)	ปรังทอง (Acrostichum aureum)
สะโม่ง (Pyrrosia longifolia)	

ชื่อสัตว์

ไก่อีฟ้าพญาทอง (Lophura diardi)	ปูเจ้าฟ้า (Phricotelphusa sirindhorn)
วาฬบรูด้า (Balaenoptera edeni)	

ชื่อพันธุ์สัตว์

พันธุ์อเมริกันแซดเดิล (American Saddle Horse)	พันธุ์เคลิฟแลนด์ เบย์ (Cleveland Bay)
พันธุ์เทนเนสซี วอล์กกิ้ง (Tennessee Walking)	

ชื่อพันธุ์พืช

พันธุ์เฟิร์สท์ไพร์ซ (First Prize)	พันธุ์ซีโฟม (Sea Foam)
-------------------------------------	--------------------------

1.6 วิธีการแบ่งคำตามระดับภาษา ได้แก่ คำราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ เป็นระเบียบของการใช้ถ้อยคำสำหรับกษัตริย์ พระราชวงศ์ พระสงฆ์ และสุภาพชน คำราชาศัพท์ส่วนใหญ่มีที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต และเขมร คำราชาศัพท์มีวิธีการแบ่งคำ ดังนี้

1.6.1 คำราชาศัพท์ประเภทที่ไม่แบ่งคำ ได้แก่

(1) คำราชาศัพท์ที่ไม่ต้องประกอบกับคำอื่นเพื่อทำให้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น

กันแสง	เจ้าจอม	เจ้าจอมมารดา	ชายา	ตำแหน่ง
ทรงเครื่อง	ธิดา	ประจวร	พระทัย	รับสั่ง
สุบิน	อุระ	โอรส		

(2) คำราชาศัพท์ที่ต้องมีคำอื่นมาประกอบหน้าเพื่อให้เป็นคำราชาศัพท์ คำที่นำมาประกอบหน้ามี ดังนี้

พระบรมอรรคราช เช่น	พระบรมอรรคราชบรรพบุรุษ			
พระบรมมหาราช เช่น	พระบรมมหาราชวัง			
พระบรมมหา เช่น	พระบรมมหาชนก	พระบรมมหัยกา		
พระบรมราช เช่น	พระบรมราชชนนี	พระบรมราโชวาท		
พระบรม เช่น	พระบรมโพธิสมภาร	พระบรมโอรสาธิราช		
พระอัครราช เช่น	พระอัครราชชายา			
พระอัคร เช่น	พระอัครมเหสี			
พระมหา เช่น	พระมหาเศวตฉัตร			
พระราช เช่น	พระราชบิดา	พระราชวัง	พระราชอาคันตุกะ	
พระ เช่น	พระดำริ	พระประจวร	พระพี่เลี้ยง	พระสหาย
	พระสงฆ์	พระหัตถ์	พระอาจารย์	

(3) คำนามราชาศัพท์ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า “พระ” และมีความหมายไม่ตรงตัว เช่น

ฉลองพระเนตร	=	แว่นตา	ทองพระกร	=	กำไลข้อมือ
ธารพระกร	=	ไม้เท้า	บันพระองค์	=	เอว

(4) กริยาราชศัพท์ ที่มีโครงสร้างแบบ กริยาสามัญ+นามราชาศัพท์ หรือ นามราชาศัพท์+กริยาสามัญ เช่น

ตกพระทัย	=	ตกใจ	พระทัยหาย	=	ใจหาย
สระพระเจ้า	=	สระผม			

1.6.2 คำราชาศัพท์ประเภทที่แบ่งคำได้ ได้แก่

(1) คำราชาศัพท์ที่ประกอบกับคำสามัญ มักกลายเป็นคำนามราชาศัพท์ และมี

ความหมายตรงตัว เช่น

ของเสวย	→	ของ เสวย	ที่บรรทม	→	ที่ บรรทม
ข้อพระบาท	→	ข้อ พระบาท	น้ำสรง	→	น้ำ สรง
คุ้มพระกรรม	→	คุ้ม พระกรรม	รถทรง	→	รถ ทรง
ด้วยพระสุธารส	→	ด้วย พระสุธารส	รถพระที่นั่ง	→	รถ พระที่นั่ง

(2) คำที่ประกอบเข้ากับคำว่า “คัน” หรือ “หลวง” เพื่อทำให้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น

<u>คัน</u>					
เครื่องคัน	→	เครื่อง คัน	ช้างคัน	→	ช้าง คัน
<u>หลวง</u>					
ลูกหลวง	→	ลูก หลวง	รถหลวง	→	รถ หลวง

(3) กริยาราชศัพท์ ที่มีโครงสร้างแบบ ทรง+กริยาทั่วไป เช่น

ทรงเรียน	→	ทรง เรียน	ทรงสอน	→	ทรง สอน
ทรงระลึกถึง	→	ทรง ระลึกถึง			

(4) กริยาราชศัพท์ที่มีโครงสร้างแบบทรง+กริยา/นามราชาศัพท์ เช่น

ทรงพระราชสมภพ	→	ทรง พระราชสมภพ
ทรงพระบรรทม	→	ทรง พระบรรทม
ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล	→	ทรง บำเพ็ญ พระราชกุศล

(5) กริยาราชศัพท์ที่ประกอบด้วยคำกริยาหลายคำเรียงกัน โดยมีทั้งที่เป็นกริยาราชศัพท์ล้วน และโครงสร้าง “ทรง+กริยาราชศัพท์” เช่น

เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตร	→	เสด็จพระราชดำเนิน ทอดพระเนตร
เสด็จประพาสคัน	→	เสด็จประพาสคัน ²
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน	→	ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทาน
ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับผู้ถวายการต้อนรับ	→	ทรง มี พระราชปฏิสันถาร กับ ผู้ถวายการ ต้อนรับ

² คำว่า “ประพาสคัน” จัดเป็นคำราชาศัพท์คำหนึ่ง มีความหมายว่า เกี่ยวไปเป็นการส่วนพระองค์ เกี่ยวไปอย่างไม่เป็นทางการ ไม่ใช่การประกอบคำสามัญเข้ากับคำว่า “คัน” เพื่อแสดงการเป็นราชาศัพท์

2. วิธีการแบ่งเครื่องหมาย

เมื่อปรากฏเครื่องหมายใดๆ มีวิธีการแบ่งเครื่องหมายนั้นๆ 2 ลักษณะ คือ

2.1 เครื่องหมายปรากฏในคำหรือข้อความ

เมื่อปรากฏเครื่องหมายใดๆ ในคำหรือข้อความ ให้แบ่งเครื่องหมายนั้นๆ ออกจากคำหรือข้อความ โดยเครื่องหมายต่างๆ มี ดังนี้

2.1.1 เครื่องหมายอัฒประกาศ “ “ ” ”

“ใช่ครับ”	→	“ใช่ ครับ”
“เจอร์เก้น คลินส์มันน์”	→	“ <NE>เจอร์เก้น คลินส์มันน์</NE>”

2.1.2 เครื่องหมายวงเล็บ “ ( ) ”

1) กลัวย 2) ส้ม 3) มะม่วง	→	1) กลัวย 2) ส้ม 3) มะม่วง
(ก) แมว (ข) สุนัข (ค) หมู	→	(ก) แมว (ข) สุนัข (ค) หมู

2.1.3 เครื่องหมายอัศเจรีย์ “ ! ”

ระวังสุนัข!	→	ระวัง สุนัข !	คุณพระช่วย!	→	คุณพระช่วย !
-------------	---	---------------	-------------	---	--------------

2.1.4 เครื่องหมายไวยากรณ์ “ ๆ ”

โปรดเกล้าๆ	→	โปรดเกล้า ๆ	เสด็จๆ	→	เสด็จ ๆ
------------	---	-------------	--------	---	---------

2.1.5 เครื่องหมายยัติภังค์ “ - ”

วิธีการแบ่งเครื่องหมายยัติภังค์ “ - ” สามารถอธิบายได้ ดังนี้

(1) แบ่งคำออกจากเครื่องหมายยัติภังค์ เช่น

12 - 13 ปี	→	12 - 13 ปี
5 - 6 ก.ก.	→	5 - 6 <AB>ก.ก.</AB>
12 มีนาคม - 1 เมษายน 2550	→	12 มีนาคม - 1 เมษายน 2550
5 - 6 หมื่น	→	5 - 6 หมื่น
0-2589-6317	→	0 - 2589 - 6317
3-1014-05872-28-6	→	3 - 1014 - 05872 - 28 - 6

(2) กรณีที่เป็นป้ายทะเบียนรถ จะแบ่งเครื่องหมายยัติภังค์ออกจากตัวอักษรและตัวเลขในป้ายทะเบียนรถชนิดต่างๆ และแยกชื่อจังหวัดออกมา แล้วกำกับด้วยเครื่องหมาย <NE>...</NE> ที่ชื่อจังหวัด ดังนี้

รถ taxi:

มข-3139 กรุงเทพมหานคร	→	มข - 3139 <NE>กรุงเทพมหานคร</NE>
-----------------------	---	--------------------------------------

รถบัส:

12-8147 กรุงเทพฯ → 12|-|8147| |<NE>กรุงเทพฯ</NE>|

รถบรรทุก:

81-5707 สระบุรี → 81|-|5707| |<NE>สระบุรี</NE>|

70-0785 อุตรธานี → 70|-|0785| |<NE>อุตรธานี</NE>|

รถโดยสารประจำทาง (รถเมล์):

13-342 กทม. → 13|-|342| |<NE><AB>กทม.</AB></NE>|

13-7743 กทม. → 13|-|7743| |<NE><AB>กทม.</AB></NE>|

รถยนต์:

7 ฐ-6761 กทม. → 7|ฐ|-|6761| |<NE><AB>กทม.</AB></NE>|

ภณ 6184 กรุงเทพมหานคร → ภณ| |6184| |<NE>กรุงเทพมหานคร</NE>|

รถจักรยานยนต์:

กขจ-532 เพชรบูรณ์ → กขจ|-|532| |<NE>เพชรบูรณ์</NE>|

กยล 491 นุรีรัมย์ → กยล| |491| |<NE>นุรีรัมย์</NE>|

2.1.6 เครื่องหมายทับ “ / ”

บ้านเลขที่ 4/11 → บ้าน|เลขที่| |4|/|11|

บ้านเลขที่ 9/10-15 → บ้าน|เลขที่| |9|/|10|-|15|

ป.1/5 → <AB>ป.</AB>|1|/|5|

ศอ. 5204.008/2551 → <NE><AB>ศอ.</AB></NE>| |5204|.|008|/|2551|

2.1.7 เครื่องหมายจุด “ . ”

รวมเป็น 105.85 บาท → รวม|เป็น| |105|.|85| |บาท|

ระหว่าง 20.35-25.23 ม. → ระหว่าง| |20|.|35|-|25|.|23| |<AB>ม.</AB>|

1. กล้วย 2. ส้ม 3. มะม่วง → 1|. | |กล้วย| |2|. | |ส้ม| |3|. | |มะม่วง|

ก. สีดำ ข. สีแดง ค. สีชมพู → ก|. | |สี|ดำ| |ข|. | |สี|แดง| |ค|. | |สี|ชมพู|

a. banana b. orange c. mango → a|. | |banana| |b|. | |orange| |c|. | |mango|

2.1.8 เครื่องหมายจุลภาค “ , ”

1,000,000 → 1|,|000|,|000|

ข้าวสาร, น้ำตาลทราย → ข้าวสาร|,| |น้ำ|ตาลทราย|

2.2 เครื่องหมายหลายตัวปรากฏติดกัน

เครื่องหมายหลายตัวสามารถปรากฏติดกันได้ 2 ลักษณะ คือ

2.2.1 หากเครื่องหมายประเภทเดียวกันปรากฏติดกัน ไม่ต้องแบ่งเครื่องหมายนั้นๆ ออกจากกัน ตัวอย่างเช่น

- เครื่องหมายยัติภังค์ “ - ” ปรากฏติดกัน เช่น
 เชิงอรรถ : ----- → เชิงอรรถ| |:| -----|
 ข้อมูลเพิ่มเติม----- → ข้อมูล|เพิ่มเติม|-----|
- เครื่องหมายจุด “ . ” ปรากฏติดกัน เช่น
 ครี๊ด..... → ครี๊ด|.....|

2.2.2 หากเครื่องหมายหลายประเภทปรากฏติดกัน ให้แบ่งเครื่องหมายที่ต่างประเภทกันออกจากกัน ตัวอย่างเช่น

- เครื่องหมายจุด “ . ” ปรากฏติดกับเครื่องหมายอัญประกาศ “ “ ” ” เช่น
 "เออ คือว่า....." → "|เออ| |คือว่า|.....|"
- เครื่องหมายปรัศนี “ ? ” ปรากฏติดกับเครื่องหมายอัญประกาศ “ ! ” เช่น
 ทำไมถึงเป็นอย่างนี้???!!! → ทำไม|ถึง|เป็น|อย่าง|นี้|???|!!!|

3. วิธีการแบ่งเว้นวรรค

วรรค คือ คำ ข้อความ หรือประโยคช่วงหนึ่งๆ การเว้นวรรค จึงหมายถึง การเว้นช่องว่างระหว่างคำ ข้อความ หรือประโยค สำหรับแนวทางการแบ่งคำนี้ เมื่อปรากฏการเว้นวรรค ให้ใส่เครื่องหมาย | คั่นระหว่างวรรคด้วย เช่น

รวมเป็น 105.85 บาท → รวม|เป็น| |105|.85| |บาท|
 ก. สีดำ ข. สีแดง ค. สีชมพู → ก.| |สี|ดำ| |ข.| |สี|แดง| |ค.| |สี|ชมพู|
 บ้านเป็นคำไทย เดิมหมายความว่าหมู่บ้าน ปัจจุบันยังมีคำให้เห้นอยู่ในชื่อตำบลต่างๆ →
 บ้าน|เป็น|คำ|ไทย| |เดิม|หมาย|ความ|ว่า|หมู่บ้าน| |ปัจจุบัน|ยังมี|คำ|ให้|เห้น|อยู่|ใน|ชื่อ|ตำบล|ต่าง|ๆ|
 The sunset is often more brightly colored than the sunrise. →
 The| |sunset| |is| |often| |more| |brightly| |colored| |than| |the| |sunrise|.|

4. วิธีการแบ่งเว็บไซต์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

เว็บไซต์ (website) และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เป็นรูปแบบการเขียนเฉพาะที่ประกอบด้วยตัวอักษร ตัวเลข และเครื่องหมาย เพื่อแสดงถึงที่ตั้งและที่อยู่ของบุคคล องค์กร หรือสถานที่บนอินเทอร์เน็ต ตัวอย่างเช่น

เว็บไซต์ เช่น

<http://www.hlt.nectec.or.th/>

แสดงถึง หน่วยปฏิบัติการวิจัยวิทยาการมนุษยภาษา

<http://www.moph.go.th>

แสดงถึง กระทรวงสาธารณสุข

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เช่น

music@kapook.com

แสดงถึง ที่อยู่ของหน้าฟังเพลงประจำเว็บไซต์

<http://www.kapook.com>

travelwebmaster@sanook.com

แสดงถึง ที่อยู่ของหน้าท่องเที่ยวประจำเว็บไซต์

<http://www.sanook.com>

แม้จะปรากฏเครื่องหมายหลายประเภทอยู่ในเว็บไซต์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แต่ถ้าแบ่งคำออกจากเครื่องหมายเหล่านั้น จะทำให้เว็บไซต์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไม่สามารถแสดงถึงที่ตั้งและที่อยู่ของบุคคล องค์กร หรือสถานที่บนอินเทอร์เน็ตได้ จึงไม่ต้องแบ่งคำภายในอีก เช่น

เว็บไซต์

<http://www.hlt.nectec.or.th>

→

<http://www.hlt.nectec.or.th|>

<http://www.moph.go.th>

→

<http://www.moph.go.th|>

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

music@kapook.com

→

music@kapook.com|

travelwebmaster@sanook.com

→

travelwebmaster@sanook.com|

5. การกำกับเครื่องหมายพิเศษสำหรับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity) อักษรย่อ

(Abbreviation) และร้อยกรอง (Poem)

นอกเหนือไปจากการแบ่งคำแล้ว ยังมีการกำกับเครื่องหมายพิเศษสำหรับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity) อักษรย่อ (Abbreviation) และร้อยกรอง (Poem) ด้วย ดังนี้

5.1 การกำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> สำหรับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity)

เครื่องหมาย <NE> ...</NE> เป็นเครื่องหมายที่ใช้สำหรับกำกับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity) หากปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) หน้านิพจน์ระบุนาม ต้องรวมตัวบ่งชี้เข้าไปด้วย ทั้งนี้ ภายในเครื่องหมาย <NE>...</NE> ต้องไม่มีเครื่องหมาย | ปรากฏอยู่ภายใน

นิพจน์ระบุนาม (Named Entity) หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่ใช้เป็นชื่อ เช่น ชื่อบุคคล ชื่อองค์กร ชื่อสถานที่ เป็นต้น รวมถึงตัวบ่งชี้ (marker) ที่ปรากฏข้างหน้าชื่อด้วย ในที่นี้ แบ่งเป็น 3 ประเภทเท่านั้น คือ ชื่อบุคคล ชื่อองค์กร และชื่อสถานที่ โดยมีข้อยกเว้นบางประการ ได้แก่

(1) ชื่อประเภทอื่น ๆ เช่น ชื่อยี่ห้อสินค้า ชื่อพืช ชื่อสัตว์ ฯลฯ ไม่จัดเป็นนิพจน์ระบุนาม สำหรับเอกสารแนวทางฉบับนี้ และไม่ต้องกำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> ด้วย เช่น

เครื่องเสียงพานาโซนิค	→	เครื่อง เสียง พานาโซนิค
รถยนต์โตโยต้าโซลาร่า	→	รถ ยนต์ โตโยต้า โซลาร่า
รถจักรยานยนต์ฮอนด้าเวฟ	→	รถ จักรยาน ยนต์ ฮอนด้า เวฟ

(2) หากคำที่ปกติจัดเป็นนิพจน์ระบุนามปรากฏท้ายคำนามเพื่อทำหน้าที่ขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้า แต่ไม่ได้ทำหน้าที่ระบุและแสดงถึงชื่อบุคคล องค์กร หรือสถานที่ จะไม่จัดเป็นนิพจน์ระบุนาม จึงไม่ต้องกำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> เช่น

<u>ไทย</u>		
การช่างไทย	→	การ ช่าง ไทย
ชาวประมงไทย	→	ชาว ประมง ไทย
รัฐสภาไทย	→	รัฐสภา ไทย
<u>จีน</u>		
ชาวจีน	→	ชา จีน
<u>ญี่ปุ่น</u>		
โต๊ะญี่ปุ่น	→	โต๊ะ ญี่ปุ่น
<u>เยอรมัน</u>		
พจนานุกรมเยอรมัน	→	พจนานุกรม เยอรมัน
<u>อังกฤษ</u>		
ภาษาอังกฤษ	→	ภาษา อังกฤษ
<u>จังหวัดนครราชสีมา</u>		
ชาวจังหวัดนครราชสีมา	→	ชาว จังหวัด นครราชสีมา
<u>จังหวัดชัยนาท</u>		
ชาวจังหวัดชัยนาท	→	ชาว จังหวัด ชัยนาท

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นิพจน์ระบุนาม (Named Entity) สำหรับเอกสารแนวทางฉบับนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ชื่อบุคคล ชื่อองค์กร และชื่อสถานที่ ดังต่อไปนี้

³ กรณีการเขียนบรรณานุกรม ตัวบ่งชี้อาจปรากฏหลังชื่อผู้แต่ง ชื่อผู้เขียน หรือชื่อผู้แปล โดยมีเครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น เช่น “นรินทร์เทวี, กรมหลวง” มาจาก กรมหลวงนรินทร์เทวี “ศิลปิน, กรม” มาจาก กรมศิลปิน เป็นต้น

5.1.1 ชื่อบุคคล

ชื่อบุคคล หมายถึง ชื่อของบุคคลที่เป็นชื่อจริง นามสกุล ชื่อเล่น ฉายา นามแฝง หรือนามปากกา ทั้งนี้ อาจปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) นำหน้าเพื่อบ่งชี้สถานภาพของบุคคลลักษณะต่าง ๆ เช่น คำบ่งชี้ที่ได้มาโดยกำเนิด โดยการสมรส โดยการศึกษา โดยอาชีพ โดยตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น ตำแหน่งทางวิชาการ ขศทางราชการ ฯลฯ โดยการได้รับพระราชทาน เป็นต้น รวมถึงคำเรียกญาติ และคำสรรพนามอื่น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวบ่งชี้ชื่อบุคคลที่ได้มาโดยกำเนิด เช่น

เด็กชาย	ด.ช.	เด็กหญิง	ด.ญ.	นางสาว	น.ส.
นาย	หม่อมเจ้า	ม.จ.	หม่อมราชวงศ์	ม.ร.ว.	
หม่อมราชวงศ์หญิง		ม.ร.ว.หญิง	หม่อมหลวง	ม.ล.	
Mister	Mr.	Miss	Ms.		

- ตัวบ่งชี้ชื่อบุคคลที่ได้มาโดยการสมรส เช่น

นาง	เจ้าจอม	เจ้าจอมมารดา	Missis	Mrs.	
-----	---------	--------------	--------	------	--

- ตัวบ่งชี้ชื่อบุคคลที่ได้มาโดยการศึกษาหรืออาชีพ เช่น

ด็อกเตอร์	ดร.	นายแพทย์	นพ.	แพทย์หญิง	พญ.
ทันตแพทย์	ทพ.	ทันตแพทย์หญิง	ทพญ.	เภสัชกร	ภก.
เภสัชกรหญิง	ภกญ.				

- ตัวบ่งชี้ชื่อบุคคลที่ได้มาโดยยศหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น

ศาสตราจารย์	ศ.	รองศาสตราจารย์	รศ.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ผศ.
สารวัตรใหญ่	สวญ.	เสนารธิการ	เสธ.	จอมพล	

- ตัวบ่งชี้ชื่อบุคคลที่ได้มาโดยการได้รับพระราชทาน เช่น ท่านผู้หญิง คุณหญิง

- ตัวบ่งชี้ชื่อบุคคลจำพวกคำเรียกญาติ และคำสรรพนามเรียกขานอื่นๆ เช่น

คำเรียกญาติ

พี่	น้อง	น้ำ	ป้า	ลุง	ปู่	ย่า	ตา	ยาย	ป้า
-----	------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----	-----

คำสรรพนาม

ท่าน	ฯพณฯ	นายก	บ๊ิก	ผู้ว่า	
------	------	------	------	--------	--

หลักการกำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> ให้กับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity)

ที่เป็นชื่อบุคคล มีดังต่อไปนี้

- กำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> กรอบนิพจน์ระบุนาม (Named Entity) ที่

เป็นชื่อบุคคล เช่น

ชื่อจริง

บุษกร	→	<NE>บุษกร</NE>	ธีรเดช	→	<NE>ธีรเดช</NE>
ภัทรพล	→	<NE>ภัทรพล</NE>	ขงยุทธ	→	<NE>ขงยุทธ</NE>

ชื่อเล่น

หน้อย → <NE>หน้อย</NE>| เคน → <NE>เคน</NE>|
 พอล → <NE>พอล</NE>| แพนเค้ก → <NE>แพนเค้ก</NE>|

ฉายา - ชื่อ

หน้อย นุชกร → <NE>หน้อย</NE>| <NE>นุชกร</NE>|
 “ฉลามขาว” เจอร์เก้น คลินส์มันน์ →
 “|<NE>ฉลามขาว</NE>”| <NE>เจอร์เก้น คลินส์มันน์</NE>|

■ หากปรากฏชื่อจริงและนามสกุลร่วมกัน ให้กำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE>

ครอบชื่อและนามสกุลเข้าด้วยกัน

เจอร์เก้น คลินส์มันน์ → <NE>เจอร์เก้น คลินส์มันน์</NE>|
 มิเกล อาร์เตต้า → <NE>มิเกล อาร์เตต้า</NE>|
 เลซตัน เบนส์ → <NE>เลซตัน เบนส์</NE>|
 ปาสเตอร์, หลุยส์⁴ → <NE>ปาสเตอร์, หลุยส์</NE>|

■ หากปรากฏนามแฝงหรือนามปากกาที่มีลักษณะเหมือนอักษรย่อ เช่น น.ม.ส.

ว. ณ ประมวลมารค เป็นต้น ให้กำกับเพียงเครื่องหมาย <NE>...</NE> ครอบนามแฝงหรือนามปากกา โดยไม่ต้องกำกับเครื่องหมาย <AB>...</AB> เช่น

น.ม.ส. → <NE>น.ม.ส.</NE>|
 ว. ณ ประมวลมารค → <NE>ว. ณ ประมวลมารค</NE>|

■ หากปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) นำหน้า ต้องรวมตัวบ่งชี้เข้าไปด้วย เช่น

น.พ.ชาตรี บานชื่น → <NE><AB>น.พ.</AB> ชาตรี บานชื่น</NE>|
 พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ → <NE><AB>พล.อ.</AB> สุรยุทธ์ จุลานนท์</NE>|
 นายเที่ยง → <NE>นายเที่ยง</NE>|

■ หากชื่อชาวต่างประเทศที่สะกดเป็นภาษาไทยตามด้วยชื่อที่สะกดเป็นภาษาอังกฤษในวงเล็บ ให้กำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> ครอบชื่อภาษาไทยและชื่อภาษาอังกฤษแยกออกจากกัน เช่น

นายพี อาร์ โจนส์ (P.R. Jones) →
 <NE>นายพี อาร์ โจนส์</NE>| (|<NE><AB>P.R.</AB> Jones</NE>)|

⁴ การเขียนชื่อลักษณะนี้จะปรากฏในการเขียนบรรณานุกรม

5.1.2 ชื่อองค์กร

ชื่อองค์กร หมายถึง ชื่อขององค์กร หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งนี้ อาจปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) นำหน้าเพื่อบ่งชี้ประเภทขององค์กร เช่น

กรม	กระทรวง	กลุ่ม	กอง
คณะ	คณะกรรมการ	ธนาคาร	บริษัท
ฝ่าย	พรรค	ภาควิชา	มหาวิทยาลัย
มูลนิธิ	โรงพยาบาล	โรงเรียน	วัด
วิทยาลัย	สถาบัน	สภา	สำนักงาน
หน่วย	ห้าง	ห้างสรรพสินค้า	องค์กร

หลักการกำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> ให้กับนิพจน์ระบุนามที่เป็นชื่อขององค์กร มีดังต่อไปนี้

- กำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> ครอบนิพจน์ระบุนามที่เป็นชื่อขององค์กร เช่น

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	→	<NE>การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค</NE>
สินเจริญบริหาร	→	<NE>สินเจริญบริหาร</NE>
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	→	รอง ผู้ บัญชา การ <NE>ตำรวจแห่งชาติ</NE>
รัฐมนตรีสาธารณสุข	→	รัฐมนตรี <NE>สาธารณสุข</NE>
ประชาธิปไตยชาติไทยมหาชนผืนกกำลัง	→	<NE>ประชาธิปไตย</NE> <NE>ชาติไทย</NE> <NE>มหาชน</NE> ผืนก กำลัง

- หากปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) นำหน้า ต้องรวมตัวบ่งชี้นั้นเข้าไปด้วย เช่น

กระทรวงสาธารณสุข	→	<NE>กระทรวงสาธารณสุข</NE>
กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์	→	<NE>กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์</NE>
ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	→	<NE>ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ</NE>
มูลนิธิชัยพัฒนา	→	<NE>มูลนิธิชัยพัฒนา</NE>
วัดคลองเตยใน	→	<NE>วัดคลองเตยใน</NE>
แบงก์ชาติ	→	<NE>แบงก์ชาติ</NE>
วิทยาลัยการโรงแรมดุสิตธานี	→	<NE>วิทยาลัยการ โรงแรมดุสิตธานี</NE>

■ หากชื่อที่สะกดเป็นภาษาไทยตามด้วยชื่อที่สะกดเป็นภาษาอังกฤษในวงเล็บ ให้กำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> ครอบชื่อภาษาไทยและชื่อภาษาอังกฤษแยกออกจากกัน เช่น

องค์การการค้าโลก (WTO)	→	<NE>องค์การการค้าโลก</NE> (<NE><AB>WTO</AB></NE>)
------------------------	---	---

- หากชื่อที่เป็นอักษรย่อภาษาอังกฤษสะกดเป็นภาษาไทย ให้กำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> รอบชื่อเท่านั้น เช่น
 อธิปไตยเอสไอเปิดแถลงข่าว → อธิปไตย<NE>ดีเอสไอ</NE>เปิดแถลงข่าว

5.1.3 ชื่อสถานที่

ชื่อสถานที่ หมายถึง ชื่อของสถานที่ที่เป็นที่ตั้งของหน่วยงาน หรือเป็นสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้ อาจปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) นำหน้าเพื่อบ่งชี้ลักษณะหรือประเภทของสถานที่ เช่น

เขตการปกครอง

จังหวัด	อำเภอ	เขต	ตำบล
<u>สิ่งก่อสร้าง/สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น</u>			
เขื่อน	ตึก	ถนน	อนุสาวรีย์
พระที่นั่ง	พระราชวัง	พระตำหนัก	วัง

สถานที่ทางภูมิศาสตร์

คลอง	ป่า	ภูเขา	แม่น้ำ
------	-----	-------	--------

หลักการกำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> ให้กับนิพจน์ระบุนาม (Named Entity) ที่เป็นชื่อของสถานที่ มีดังต่อไปนี้

- กำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> รอบนิพจน์ระบุนามที่เป็นชื่อของสถานที่ เช่น

โรงงานในราชบุรี	→	โรงงาน<NE>ใน</NE>ราชบุรี<NE>
เที่ยวรถไปทางตรีเพชร	→	เที่ยวรถ<NE>ไป</NE>ทาง<NE>ตรีเพชร</NE>
น้ำสั่นสองฝั่งเจ้าพระยาชาวบ้านเดือดร้อนหนัก	→	น้ำ<NE>สั่น</NE>สอง<NE>ฝั่ง</NE><NE>เจ้าพระยา</NE><NE>ชาวบ้าน</NE>เดือดร้อน<NE>หนัก</NE>

- หากปรากฏตัวบ่งชี้ (marker) นำหน้า ต้องรวมตัวบ่งชี้เข้าไปด้วย เช่น

จังหวัดปทุมธานี	→	<NE>จังหวัด<NE>ปทุมธานี</NE>
พระที่นั่งอนันตสมาคม	→	<NE>พระ<NE>ที่นั่ง<NE>อนันตสมาคม</NE>
เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์	→	<NE>เขื่อน<NE>ป่า<NE>สัก<NE>ชลสิทธิ์</NE>
แม่น้ำเจ้าพระยา	→	<NE>แม่น้ำ<NE>เจ้า<NE>พระยา</NE>

- หากตัวบ่งชี้ (marker) ที่นำหน้าเป็นอักษรย่อ ให้กำกับเครื่องหมาย <AB> ...</AB> ซึ่งใช้กำกับอักษรย่อนั้นรอบตัวบ่งชี้ก่อน แล้วจึงกำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> รอบทั้งหมด เช่น

อ.เมือง	→	<NE><AB>อ.</AB>เมือง</NE>
---------	---	---------------------------

- หากนิพจน์ระบุนามที่เป็นชื่อของสถานที่ปรากฏในลักษณะย่อคำด้วยการใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย (๑) ต้องรวมเครื่องหมายไปยาลน้อย (๑) ด้วย เช่น

นราฯ	→	<NE>นรา<NE>ฯ</NE>
------	---	-------------------

■ คำว่า “แอบ แอว ย่าน บริเวณ โชน” ไม่จัดเป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงลักษณะหรือประเภทของสถานที่ เป็นเพียงการแสดงตำแหน่งเท่านั้น จึงไม่ต้องรวมคำดังกล่าวกับชื่อ แต่ยังคงกำกับเครื่องหมาย <NE> ...</NE> ให้กับชื่อสถานที่ที่ปรากฏหลังคำดังกล่าว เช่น

แอบดอนเมือง	→	แอบ <NE>ดอนเมือง<NE>
แอวรังสิต	→	แอว <NE>รังสิต<NE>
ย่านปทุมวัน	→	ย่าน <NE>ปทุมวัน<NE>

5.2 การกำกับเครื่องหมาย <AB>...</AB> สำหรับอักษรย่อ (Abbreviation)

เครื่องหมาย <AB> ...</AB> เป็นเครื่องหมายที่ใช้สำหรับกำกับอักษรย่อ (Abbreviation) ทั้งนี้ ภายในเครื่องหมาย <AB>...</AB> ต้องไม่มีเครื่องหมาย | ปรากฏอยู่ภายใน

อักษรย่อ (Abbreviation) หมายถึง คำที่ย่อข้อความ อักษรย่อแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

(1) อักษรย่อทั่วไป มักปรากฏร่วมกับเครื่องหมายจุด “.” เช่น

ก.ก.	=	กิโลกรัม	น.	=	นาฬิกา
ธ.	=	ธนาคาร	น.ส.	=	นางสาว

(2) อักษรย่อที่มีค่านามเป็นส่วนหนึ่งของอักษรย่อด้วย มักเป็นอักษรย่อบอกตำแหน่งหรือองค์กร เช่น

ผบ.ตร.	=	ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
บก. ทหารสูงสุด	=	กองบัญชาการทหารสูงสุด

นอกจากนี้ คำกร่อน การตัดคำให้สั้นลง และคำที่ย่อด้วยการใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย (๑) ไม่นับเป็นอักษรย่อ และไม่ต้องกำกับด้วยเครื่องหมาย <AB> ...</AB> เช่น

คำกร่อน

มหาลัย	=	มหาวิทยาลัย
--------	---	-------------

การตัดคำให้สั้นลง

โทร ⁵	=	โทรศัพท์	โล	=	กิโลกรัม, กิโลเมตร
วิ	=	วินาที			

คำที่ย่อด้วยการใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย (๑)

กรุงเทพฯ	=	กรุงเทพมหานคร
โปรดเกล้าฯ	=	โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

⁵ คำว่า “โทร” ปรากฏใช้ 2 กรณี ดังนี้

- ถ้าใช้เป็นค่านามจะปรากฏเครื่องหมายจุด (.) ท้ายคำ และจัดเป็นอักษรย่อซึ่งย่อมาจากคำว่า “โทรศัพท์” เช่น โทร. 0-2564-6900
- ถ้าใช้เป็นคำกริยาอาจไม่ปรากฏเครื่องหมายจุด (.) ท้ายคำ ไม่จัดเป็นอักษรย่อ แต่จัดเป็นการตัดคำให้สั้นลงจากคำว่า “โทรศัพท์” เช่น เมื่อวานเขาโทรหาฉัน

หลักการกำกับเครื่องหมาย <AB>...</AB> ให้อักษรย่อ (Abbreviation) มีดังต่อไปนี้

- กำกับเครื่องหมาย <AB>...</AB> ครอบอักษรย่อ (Abbreviation) โดยทั่วไป อักษรย่อ มักปรากฏร่วมกับเครื่องหมายจุด (.) เช่น

1 ม.ค. 2551	→	1 <AB>ม.ค.</AB> 2551
เงาจำนวน 3 ก.ก.	→	เงา จำนวน 3 <AB>ก.ก.</AB>
อยู่ห่างประมาณ 400 ก.ม.	→	อยู่ ห่าง ประมาณ 400 <AB>ก.ม.</AB>
เวลา 09.00 น.	→	เวลา 09 .00 <AB>น.</AB>
โทร. 0-2564-6900	→	<AB>โทร.</AB> 0 -2564 -6900

- หากอักษรย่อซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ (marker) ปรากฏหน้านิพจน์ระบุนาม (Named Entity) ให้ กำกับเครื่องหมาย <NE>...</NE> ครอบนิพจน์ระบุนามทั้งหมดก่อน แล้วจึงกำกับเครื่องหมาย <AB>...</AB> ครอบเฉพาะอักษรย่อนั้น เช่น

บุคคล

ด.ช. ยอดเยี่ยม สดใส	→	<NE><AB>ด.ช.</AB> ยอดเยี่ยม สดใส</NE>
พล.อ. สุรยุทธ์	→	<NE><AB>พล.อ.</AB> สุรยุทธ์</NE>

องค์กร

ธ.ไทยพาณิชย์ให้ดอกเบี้ยสูง	→	<NE><AB>ธ.</AB>ไทยพาณิชย์</NE> ให้ ดอก เบี้ย สูง
อบต.สาขานาวังมีพื้นที่เยอะ	→	<NE><AB>อบต.</AB>สาขานาวัง</NE> มี พื้นที่ เยอะ

สถานที่

ไปที่รพ.จุฬาฯ	→	ไป ที่ <NE><AB>รพ.</AB>จุฬา</NE>
ไปประชุมที่ สวทช.	→	ไป ประชุม ที่ <NE><AB>สวทช.</AB></NE>

- หากอักษรย่อที่มีค่านามเป็นส่วนหนึ่งของอักษรย่อด้วย มักเป็นอักษรย่อบอกตำแหน่ง หรือองค์กร ให้กำกับเครื่องหมาย <AB> ...</AB> ครอบอักษรย่อนั้นทั้งหมด เช่น

อักษรย่อบอกองค์กร

กร.ทหาร	→	<NE><AB>กร.</AB>ทหาร</NE>
บก.ทหารสูงสุด	→	<NE><AB>บก.</AB>ทหารสูงสุด</NE>

อักษรย่อบอกตำแหน่ง

ตำแหน่งรอง ผบ.ตร.	→	ตำแหน่ง รอง <AB>ผบ.</AB> <NE><AB> ตร.</AB> </NE>
ตำแหน่งรอง ปล.กท.	→	ตำแหน่ง รอง <AB>ปล.</AB> <NE><AB> กท.</AB> </NE>
ตำแหน่งผู้ช่วย ผบช.	→	ตำแหน่ง ผู้ ช่วย <AB>ผบช.</AB>

5.3 การกำกับเครื่องหมาย <POEM>...</POEM> สำหรับร้อยกรอง (Poem)

เครื่องหมาย <POEM > ...</POEM> เป็นเครื่องหมายที่ใช้สำหรับกำกับร้อยกรอง (Poem) เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เป็นต้น รวมถึงบทร้องเล่น เพลงพื้นบ้าน และเพลงต่างๆ ด้วย ทั้งนี้ ภายในเครื่องหมาย <POEM > ...</POEM> ต้องไม่มีเครื่องหมาย | ปรากฏอยู่ภายใน และกำกับเครื่องหมาย <POEM > ...</POEM> ครอบทั้งร้อยกรองเพียงครั้งเดียว ตัวอย่างเช่น

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ได้ทรงนิพนธ์พรรณนาเป็นบทกวี
ถวายราชสดุดีไว้ใน เฉลิมเกียรติยศไตรคำฉันท์ ดังนี้

สมเด็จพระยอดหญิง

ดุระกริ่งกระหม่นกัย

เมียนอมิตรประชิดไท้

ขลิหวิจจะเสียดองค์

<NE>สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์</NE> | ได้ทรง|นิพนธ์|
พรรณนา|เป็น|บทกวี|ถวาย|ราชสดุดี|ไว้ใน| |เฉลิมเกียรติยศ|ไตรคำฉันท์| ดังนี้|

<POEM>สมเด็จพระยอดหญิง

ดุระกริ่งกระหม่นกัย

เมียนอมิตรประชิดไท้

ขลิหวิจจะเสียดองค์</POEM>|

บางครั้งเด็กๆ เล่นกันอยู่ใต้ถุนบ้าน ชักชวนกันเล่นชิงหลักเล่นขายของ อ้ายเข้อ้ายโจง

อ้ายเข้อ้ายโจง

อยู่ในโพรงไม้สัก

อ้ายเข้ฟันหัก

กัดคนไม่เข้า

บาง|ครั้ง|เด็ก|ๆ| |เล่น|กัน|อยู่|ใต้|ถุน|บ้าน| |ชักชวน|กัน|เล่น|ชิง|หลัก|เล่น|ขาย|ของ| |อ้าย|เข้|
อ้าย|โจง|

<POEM>อ้ายเข้อ้ายโจง

อยู่ในโพรงไม้สัก

อ้ายเข้ฟันหัก

กัดคนไม่เข้า</POEM>|

สรุป

เอกสารแนวทางการแบ่งคำภาษาไทยฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นคู่มือสำหรับคณะทำงานสร้างคลังข้อความภาษาไทยขนาดใหญ่ที่มีการแบ่งคำ ซึ่งคลังข้อความนี้จะถูกนำไปใช้เป็นข้อมูลฝึกฝนระบบและทดสอบประสิทธิภาพ สำหรับการแข่งขัน BEST 2010 : การแข่งขันสุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย

การแบ่งคำภาษาไทยสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยอาจแบ่งเป็นคำสั้นหรือคำยาวก็ได้ ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้งานเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น การแบ่งคำแบบสั้นเหมาะสำหรับงานสิ่งพิมพ์เพราะช่วยให้สามารถจัดหน้าได้สะดวก ทั้งยังเหมาะสำหรับการค้นคืนข้อความ เนื่องจากมีโอกาสนับพบได้มากกว่าคำยาว ส่วนการแบ่งคำแบบยาวเหมาะสำหรับการแปลภาษาเนื่องมาจากการแปลภาษาให้ความสำคัญกับความหมายของคำหรือข้อความโดยรวมที่ต้องการสื่อสาร ดังนั้น การแบ่งคำแบบยาวจึงทำให้ได้คำที่มีความหมายครบถ้วน จึงส่งผลให้การแปลภาษามีประสิทธิภาพและมีความถูกต้องสูง ด้วยเหตุนี้ หลักการแบ่งคำจึงมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน

การแบ่งคำสำหรับการแข่งขัน BEST 2010 : การแข่งขันสุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทยนี้ใช้แนวคิด “หน่วยเล็กที่สุดที่มียังคงประกอบความเป็นคำครบถ้วน” (Minimal Integrity Unit) (Aroonmanakun, 2007) เหตุผลคือ การแบ่งคำให้สั้นไว้ก่อนนั้นสามารถนำคำที่แบ่งไว้ไปพัฒนาต่อขอได้สะดวก อีกทั้ง เมื่อต้องการคำยาว ก็สามารถนำคำสั้นมารวมกันได้ง่าย

นอกจากนี้ การแบ่งคำภาษาไทยสำหรับการแข่งขันครั้งนี้ยังได้อิงแนวคิดของหลักเกณฑ์ทางภาษาไทยและภาษาศาสตร์ เช่น การพิจารณาถึงลักษณะการประกอบคำ หน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำ หน้าที่ทางการสื่อสารของคำ ที่มาของคำ เป็นต้น เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะภาษาไทยได้ครบถ้วนที่สุดและสามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือพัฒนาต่อขอในการประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing: NLP) ได้ ซึ่งจะส่งผลให้การประมวลผลภาษาไทยในคอมพิวเตอร์มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- นววรรณ พันธุมธา. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- วิจินต์ ภาณุพงศ์. โครงสร้างของภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2: คำ การสร้างคำและการยืมคำ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2549.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. ราชศัพท์.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทลองรัดน จำกัด (มหาชน), 2537.
- สุนันท์ อัญชลีกุล. ระบบคำภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- อมรทิพย์ กวินปณิธาน. การศึกษาบริบทของชื่อเฉพาะในภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- อัญชลี สิงห์น้อย. คำนามประสม: ศาสตร์และศิลป์ในการสร้างคำไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2533.
- Aroonmanakun, Wirote. **Thoughts on Word and Sentence Segmentation in Thai.** In *Proceedings of the
Seventh International Symposium on Natural Language Processing (SNLP2007)*, Pattaya, Chonburi,
Thailand, pp. 85 – 90, 2007.

คณะกรรมการร่างเอกสารแนวทางการแบ่งคำภาษาไทยสำหรับ BEST 2010 : การแข่งขันสุดยอดซอฟต์แวร์แบ่งคำภาษาไทย

ที่ปรึกษา

ประธาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ อรุณมานะกุล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมาชิก

นางสาวพัชรี	วราศรัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
นางมุกข์ดา	สุขธาราจารย์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดร. ทศนีย์	เจริญพร	หน่วยวิจัยภาษาศาสตร์คำนวณ

คณะกรรมการ

ดร. ชัย	วุฒิวิวัฒน์ชัย	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
ดร. กฤษณ์	โกสวัสดี	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
นางสาวกัญญาณัฐ	เกรียงเกตุ	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
นางสาวมณฑิกา	บริบูรณ์	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
นายสิทธิธา	พหลภิญโญ	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
นางสาวสุนนมาศ	ปุโรทกานนท์	ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ